

ת"פ 13053/08/19 - מדינת ישראל נגד שחר דורון

בית משפט השלום בקריית גת

07 פברואר 2022

ת"פ 13053-08-19 מדינת ישראל נ' דורון
בפני כב' סגנית הנשיא נגה שמואלי-מאיר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אורטל ליברזון
נגד
שחר דורון
ע"י ב"כ עו"ד סגי זקס

המאשימה

הנאשם

גזר דין

רקע עובדתי

א.

- ביום 06.08.2019, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ועבירה של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973.
לאחר שמיעת הראיות, בהכרעת הדין שניתנה על ידי ביום 19.10.2021, מצאתי לזכות את הנאשם מעבירת הסמים שיוחסה לו בכתב האישום; לא מצאתי לקבל את עתירת המאשימה להרשיע את הנאשם מהעובדות שהתגלו במהלך המשפט בעבירת שיבוש מהלכי משפט; ומצאתי להרשיע את הנאשם בשתי עבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.
- בהכרעת הדין קבעתי כי כפי הנתען בכתב האישום, ביום 05.08.2018, הגיע צוות שוטרים למקום מגוריו של הנאשם על מנת לבצע צו חיפוש, תוך שבאותה עת שהו בדירה הנאשם ובת זוגו בתאל (להלן: "בתאל").
- עוד נקבע על ידי כי צוות השוטרים שהגיע לדירה דפק בדלת תוך כדי קריאות "משטרה" במשך דקות ללא מענה; כהנאשם שמע בשלב שבו דפקו השוטרים על דלת דירתו את קריאות השוטרים והכרזתם על כך שמדובר ב"משטרה"; וכי חרף האמור, הנאשם במודע לא פתח בפניהם את הדלת, אלא החליט להסתתר מפני השוטרים וירד לקומה התחתונה מבלי לשוב על עקבותיו, עד שהוא התגלה מסתתר מאחורי דלת על ידי השוטרים.
- עוד הכרעתי כי בהמשך לאמור, עת שהו הנאשם ובתאל במשרדי ימ"ר לכיש, הנאשם שוחח עם בתאל, תוך שהשוטרים במקום ניסו להפריד ביניהם, ואולם הנאשם לא שעה להוראות השוטרים לחדול ממעשיו, החל להשתולל והתנהג בצורה חסרת רסן, קילל וכינה את השוטרי עומר בקריאות גנאי גזעניות, ואף הפנה כלפיו תנועת גוף מאיימת עד שהשוטרים נאלצו להשתמש בכוח סביר על מנת לרסנו.
- בגין כל אלו הורשע הנאשם בשתי עבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
- מחוות דעת הממונה על עבודות השירות שהוגשה בעניינו של הנאשם ביום 06.01.2022, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות, ואולם לא נמצא עבורו מקום להשמה בשל אי הסכמתו לרצות העבודות בתנאים שנקבעו על ידי הממונה מהטעם שאינו מסוגל לכך מבחינה נפשית ובריאותית.
- הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, וכל צד טען לעונש כראות עיניו.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

עמוד 1

9. באת כוח המאשימה עמדה על מעשיו של הנאשם, על הנסיבות לחומרה שנלוו אליהם, ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע ממאסר מותנה לבין 8 חודשים מאסר בפועל. בתוך המתחם הפנתה המאשימה לגילו ולעברו הפלילי של הנאשם, ועתרה להשית על הנאשם עונש הממוקם ברף הבינוני למתחם, וכן ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה, קנס כספי ופיצוי לשוטרים.
10. ההגנה לא חלקה על מתחם העונש ההולם אותו הציגה המאשימה, ואולם טענה כי נוכח נסיבות ביצוע העבירות כפי שעלה משמיעת הראיות בתיק, המדובר בעבירות שאינן מצויות ברף חומרה גבוה. כן הפנתה ההגנה למצבו הרפואי של הנאשם (הוגשו תעודות רפואיות נ-3); לחלוף הזמן ולכך שהאירועים התרחשו בשנת 2018; ולעובדה כי בית המשפט קבע זה מכבר עת הוא דן בטענתו המקדמית של הנאשם להגנה מן הצדק כי יתחשב בנאשם לעניין העונש. מכל האמור עתרה ההגנה כי בית המשפט יסתפק בעניינו של הנאשם בענישה צופה פני עתיד.
11. הנאשם אשר ניצל את "זכות המילה האחרונה", נמנע מלקחת אחריות על מעשיו ובחר לומר: **"אני פשוט בהלם ממה שקרה. אני לא מבין את עומק המעשים שלי כנראה שאני עדיין לא מבין"**.

דין והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

12. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
13. כאן יצוין, כי הצדדים לא חלקו ביניהם כי יש לקבוע מתחם עונש אחד בגין מכלול מעשיו של הנאשם, ובדין עשו כן, בשים לב ל"מבחן הקשר ההדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015); ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015)), שכן בענייננו, ניכר כי המדובר ב"אירוע מתגלגל", מסכת עבריינית אחת כשאותו הרקע עמד מאחוריה, ושהופנתה מצידו של הנאשם כלפי השוטרים, וכל זאת בסמיכות זמנים. אשר על כן, ברי כי קיים "קשר הדוק" בין מכלול העבירות, והתבוננות על כל אחת מהן כעל אירוע נפרד, תהא מלאכותית במידה רבה. אשר על כן, אקבע בשלב הראשון מתחם עונש הולם אחד לכלל המעשים המתוארים במסגרתו.
14. לצד האמור ועל כל פנים, בטרם קביעת מתחם העונש ההולם (וגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם), בית המשפט יזהיר את עצמו שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" במכלול האירועים, כך שהנאשם לא יענש בגינו, וכל מעשה יזכה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (ראו והשוו דבריו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק**, (26.12.2013)).
15. **באשר לערך החברתי המוגן** שנפגע, הרי שבעצם ביצוע עבירה של **הפרעה לשוטרי**, פגע הנאשם בסדרי שלטון וחברה תקינים ואתגר את המוסכמות הבסיסיות ביותר של חברה דמוקרטית. אל לנו כחברה המכבדת את שלטון החוק לאפשר פגיעה בעבודתם התקינה של נציגי החוק ופגיעה בהם בפרט. מעשים כגון אלו אשר ביצע הנאשם פוגעים ביכולת של נציגי החוק בכלל, ושל השוטרים בפרט, למלא את תפקידם כדבעי. על הצורך בהשתת ענישה מרתיעה יכולה ללמד גם העובדה שבצדה של עבירת ההפרעה לשוטרי במילוי תפקידו קבע המחוקק עונש מינימום של שבועיים מאסר. על חשיבות הערכים המוגנים, החומרה הרבה שבעבירות המבוצעות כלפי שוטרים ועל הצורך בגזירת עונשים מרתיעים כנגד אלו המבצעים עבירות נגד אנשי אכיפת החוק, עמד בית המשפט העליון, למשל ברע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל** (02.08.2010) (כן ראו לעניין זה, ע"פ 5214/13 **מחמוד סירחאן ואח' נ' מדינת ישראל**, (30.12.2013); ורע"פ 1922/11 **יניב רחמימוב נ' מדינת ישראל**, (17.03.2011)).

16. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, ונוכח אופיים וטיבם ובשים לב לכך שהנאשם ביצע את עבירת ההפרעה לשוטר בשתי הזדמנויות שונות, סבורתני כי **הפגיעה בערכים המוגנים** הינה ממשית.
17. בכל הנוגע ל**נסיבות הקשורות בביצוע עבירת ההפרעה לשוטר בדירה**, נתתי דעתי לעובדה כי הפרעתו של הנאשם לשוטרים, מצויה במדרג חומרה שאינו גבוה באופן מיוחד - אכן, יש לראות בחומרה את העובדה כי הנאשם לא מילא אחר הוראות השוטרים והחליט שלא לפתוח בפניהם את הדלת ולהסתתר מפניהם עד אשר השוטרים איתרו אותו עת הוא התגלה מסתתר מאחורי דלת. ואולם, הנאשם לא הפעיל אלימות כלפי השוטרים ואף כשהשוטרים ירדו לקומה התחתונה וקראו לו לעצור, הנאשם מילא אחר הוראותיהם.
18. בכל הנוגע ל**נסיבות הקשורות בביצוע עבירת ההפרעה לשוטר במשרדי ימ"ר לכיש**, נתתי דעתי לחומרה להתנהגותו משולחת הרסן של הנאשם בכך שעת שהו הנאשם ובתאל במשרדי ימ"ר לכיש, הנאשם שוחח עם בתאל, וכאשר השוטרים הורו לו לחדול ממעשיו, הנאשם לא שעה לבקשתם, החל להשתולל והתנהג בצורה פרועה, קילל וכינה את השוטר עומר בקריאות גנאי גזעניות, ואף הפנה כלפיו תנועת גוף מאיימת עד שהשוטרים נאלצו להשתמש בכוח סביר על מנת לרסנו. מכל האמור עולה תמונה עגומה של התנהגות חסרת כל רסן של הנאשם כלפי השוטרים. לא ניתן להסכין עם התנהגות כגון דא, ולמותר לציין כי התנהגותו של הנאשם, בתיבולה של שפה בוטה וגסה נזקפות לחובתו של הנאשם ואף מציירת תמונה מטרידה מאוד המשקפת כי מורא החוק וכיבוד אנשי אכיפת החוק אינם נר לרגליו של הנאשם.
19. מנגד, בית המשפט שוקל לקולה את העובדה שנדמה כי מעשיו של הנאשם נעשו מתוך התפרצות כעס ספונטנית ומבלי שנלווה להם תכנון מוקדם. כן בית המשפט מביא בחשבון כי לא נראה כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק ממשי כלשהו. דא עקא, אין לייחס לנסיבה זו משקל ניכר, שכן ברי כי המשטרה אמונה על אכיפת החוק ויש למנוע ולהוקיע כל פעולה המנסה לחבל בתפקידה, ובכלל זה הפרעה לשוטרים המבצעים את תפקידם נאמנה. מה עוד, שלעיתים חומרתן של עבירות אלו טמונה בעצם ביצוען דווקא ולא בהכרח בתוצאותיהן, כאשר עבירות אלו מהוות פגיעה בשלטון החוק ובאכיפת החוק על ידי הגורם המוסמך, מה שעלול להוביל בתורו גם לפגיעה קשה באמון הציבור בשלטון החוק.
20. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הרי שעיון במאגרים המשפטיים מלמד כי לרוב נלוות לעבירה זו עבירות נוספות, כך שמתחם העונש במקרה דנן ייגזר בדרך של היקש וסברה. כמו כן, סקירת הפסיקה מלמדת כי ישנו מנעד רחב של עונשים המושגים על הנאשמים השונים אשר הורשעו בביצוע עבירה זו, כשבדרך כלל מתחם הענישה נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד כשנה מאסר, בכפוף לנסיבות המקרה וחומרתו (וראו לעניין זה, רע"פ 6838/14 **עידן דמתי נ' מדינת ישראל** (נבו, 19.11.2014) (פסיקה אליה הפנתה המאשימה); ת"פ (שלום י-ם) 65273-09-19 **מדינת ישראל נ' אריאל ברוך** (נבו, 29.09.2021); ת"פ (שלום י-ם) 70274-07-20 **מדינת ישראל נ' דניאל דנילוביץ** (נבו, 30.09.2020); ת"פ (שלום רח') 44020-10-16 **מדינת ישראל נ' טל בוזגלו** (נבו, 14.05.2018); ת"פ (שלום י-ם) 38470-06-18 **מדינת ישראל נ' שי חזן** (נבו, 28.06.2020); ת"פ (שלום ק"ג) 3638-06-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו, 12.09.2018); ות"פ (שלום י-ם) 35981-02-14 **מדינת ישראל נ' שאדי קסיס** (נבו, 20.01.2019)).
21. מטבע הדברים, מתחמי הענישה בכל מקרה ומקרה משתנים בהתאם לכלל הנסיבות שנלוו לעבירות, ואילו העונשים שמושגים בסופו של דבר בתוך המתחמים או מחוצה להם, תלויים במאפייניהם האישיים של הנאשמים השונים, כגון קיומו של עבר פלילי, הבעת חרטה וקבלת אחריות על המעשים, השתתפות בהליכים טיפוליים, ככל שזה נדרש, וכד'.
22. עוד חשוב להדגיש, כי נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (08.06.2015)). לעולם

- אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו, ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).
23. בנוסף לאלו, לא התעלמתי מכך כי בצדה של עבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שבה הורשע הנאשם, קבוע עונש מזערי וכי בהתאם לפסיקתו של בית המשפט העליון, **רק בהתקיים טעמים מיוחדים**, ניתן יהיה לקבוע מתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו יהא נמוך מהעונש המזערי הקבוע בצידה של העבירה (וראו בעניין זה למשל, ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (27.08.2014) וע"פ 2751/14 פלוני נ' מדינת ישראל, (20.09.2015)). כן ראו דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 207/14 פלוני נ' מדינת ישראל, (01.02.2015):
- "אכן, אני סבור כי העונשים המזעריים מהווים מדד לחשיבותו של הערך הנפגע ולמידת הפגיעה בו, ועל כן יש לתת להם משקל בכורה בקביעת מתחם העונש ההולם. רק במקרים חריגים, בהם מתעוררים טעמים מיוחדים להקל עם הרף התחתון של המתחם, יהיה ראוי לסטות מהעונש המזערי".**
24. כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ולטעמים המיוחדים על אודותיהם יפורט בהמשך הדברים, הריני לקבוע (כעתירת המאשימה ומבלי שההגנה חלקה על כך), כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם **מתחם העונש ההולם ינוע בין מאסר מותנה, לבין 8 חודשים מאסר בפועל.**
- גזירת הדין**
25. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שנקבע, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40א לחוק.
26. בעניין זה, נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם **(ת/13)**, הכולל חמש הרשעות קודמות: **הראשונה**, משנת 2003 (שהתיישנה זה מכבר), בעבירה של ביצוע עבודות בלא היתר, בגינה הושתו על הנאשם עונשים בדמות קנס וצו הריסה; **השנייה**, משנת 2004 (שהתיישנה זה מכבר), בעבירות של התפרצות למגורים, היזק לרכוש, גניבה והחזקת מכשירי פריצה, בגינה הושתו על הנאשם עונשים בדמות מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס; **השלישית**, משנת 2013, בעבירה של ביצוע עבודה ללא היתר, בגינה הושת על הנאשם עונש בדמות קנס; **הרביעית**, משנת 2016, בעבירות של פגיעה בפרטיות, איומים והפרת צו בית משפט, בגינה הושתו על הנאשם עונשים בדמות מאסר מותנה וצו של"צ; **והחמישית**, משנת 2019, בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, בגינה הושתו על הנאשם עונשים בדמות מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.
27. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך וזאת מבלי להתעלם מכך כי הוא הספיק לרצות בעברו עונש מאסר בעבודות שירות. ברוח הדברים האמורים, נתתי משקל לא מבוטל למצבו הבריאותי של הנאשם כעולה מהתעודות הרפואיות שהוגשו על ידי ההגנה **(נ/3)**. עוד ולקולה, ניתן להעניק משקל מסוים לעובדה כי המדובר בעבירות שבוצעו לפני למעלה משלוש שנים, וכי מאז מעורבותו בתיק הנוכחי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. מנגד ולחומרה, התרשמתי שהנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו.
28. בשקלולם של כל אלה, על פניו, היה כדי להביא את בית המשפט למסקנה לפיה יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של מתחם הענישה שקבעתי לעיל. אלא שבתיק הנדון, מצאתי כי מתקיימים בעניינו של הנאשם **טעמים מיוחדים** המצדיקים את גזירת עונשו **ברף התחתון** של המתחם, וזאת על אף שכאמור, בעבירות אותן עבר הנאשם קבוע עונש מזערי, ובמה דברים אמורים?
29. כזכור, בהחלטתי מיום 05.01.2021, עת דנתי בטענתה המיקדמית של ההגנה להגנה מן הצדק טרם הבאת הראיות מצאתי, כי לא נפל פגם בכך שהמאשימה בחרה להגיש את כתב האישום כנגד הנאשם, או כי נפל פגם בכך שמח"ש לא

- קיבלה לידיה את כלל חומרי החקירה הרלוונטיים, ובחרה לזמן תחילה את הנאשם למסור את תלונתו בטרם תידרש לכלל חומרי החקירה. עם זאת, מצאתי כי נפל פגם בכך שמח"ש לא שלחה את מכתב היידוע לכתובת אותה ציין הנאשם בחקירתו במשטרה; חדלה מלפעול עת דבר הדואר שנשלח לנאשם חזר בציון "לא נדרש"; ולא שלחה לנאשם הודעה פורמאלית בדבר סגירת תלונתו. אם כי, מצאתי כי לנאשם תרומה משמעותית בזניחת התלונה, עת הלה חדל מלפעול במשך תקופה ממושכת, ולא טרח לבדוק מה עלה בגורל תלונתו.
30. בסופו של יום, באיזון של דברים, מצאתי לנכון לנקוט **בדרך הביניים**, כך שכתב האישום לא בוטל, אך אפשרתי לנאשם להגיש את תלונתו באופן רשמי למח"ש, והוריתי על הקפאת ההליך עד שתינתן החלטת מח"ש המחודשת בעניין. כמו כן, נוכח התנהלותה של מח"ש צינתי, כי הפגיעה בתחושת הצדק וההגינות מצדיקה הקלה בעונש ככל וימצא כי אכן הנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.
31. הנה כי כן, ובשעה שהנאשם הורשע בשתי עבירות של הפרעה לשוטר, מצאתי כי התנהלותה של מח"ש שאמנם לכדי הצדקת קבלת טענת ה"הגנה מן הצדק" לא הגיעה אך בהחלט נפלה לכדי משגה מקצועי - חוסה בגדר ה"טעמים המיוחדים" לקביעת מתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו יהא נמוך מהעונש המזערי הקבוע בצידה של העבירה ולגזירת עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם. היטיב לנסח את הדברים כב' השופט (בדימוס) א' רובינשטיין בע"פ 1840/16 **יהודה אדרי נגד מדינת ישראל** (נבו, 01.02.2017):
- "...עבודת רשויות האכיפה היא בסיס חיוני אין בלתו לאכיפת החוק, מלאכתן קשה, ואין מי שנקי משגגות...ואולם, היינו רוצים לקוות כי במקום שישנם מחדלים, גם אם אינם בזדון אך מגלים משגגה מקצועי משמעותי, יזכו דברינו לטיפול ראוי, וחוששנו שאם לא יינתן לכך ביטוי בפסקי הדין תחלוף השיירה ותעבור, ועולם כמנהגו ינהג. על כן יש מקום, וכאמור גם אם אין זו "הגנה מן הצדק" בכל הדרה וחומרתה, להקלה מסוימת כדי להביא לתודעת הרשות את הבעיה...".**
32. אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו בהרחבה לעיל, מצאתי כי נכון יהיה להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד לצד ענישה נלווית.
33. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**
- א. **מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.**
- ב. **קנס בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.**
- הקנס ישולם ב 10 שיעורים שווים ורצופים שהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.**
- ג. **הנאשם יצהיר על התחייבות על סך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וזאת למשך שנתיים מהיום.**
- בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הכלכלי, הנני פוטרת אותו מתשלום אגרת הסנגוריה הציבורית.**
- העתק הפרוטוקול יישלח לסנגוריה הציבורית.**

זכות ערעור כחוק

ניתנה היום, ו' אדר א' תשפ"ב, 07 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. הובהר לי כי ככל שאבצע עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו במשך שנתיים מהיום, יושת עלי סך של 5,000 ₪ במזומן.

החלטה

רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירה כמפורט בגזר הדין.

ניתן בזאת צו להשבת המוצגים - פלאפונים לבעלים.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצג - סמים.

ניתנה היום, ו' אדר א' תשפ"ב, 07 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה